

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78.171 van 15 januari 1999.

A. 76.271/V-1508

In zake : **PARIDAENS Yvette**,
Ernest Salustraats 86
1020 Brussel

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Justitie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Patrick PEETERS, advocaat,
Brederodestraat 13
1000 Brussel.

Tussenkommende partij :

HÄNSCH Kristine,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Thomas DELAHAYE, advocaat,
Tenboschstraat 32
1000 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,

Gezien het op 6 november 1997 ingediende
verzoekschrift, waarbij Yvette PARIDAENS de nietigver-
klaring vordert van het koninklijk besluit van
29 augustus 1997 betreffende de benoeming van een
rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel ter
vervanging van de heer Menestret, die tot een ander ambt
is geroepen;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de schorsing van de tenuitvoerlegging van hetzelfde koninklijk besluit vordert;

Gezien het op 23 december 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Kristine HÄNSCH vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 94 van de procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 20 februari 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, waarbij de indiening van het verslag wordt gelast en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 20 februari 1998;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Henri BARTHOLOMEEUSEN, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. R. ERGEC en Mr. F. VAN NUFFEL, advocaten, loco Mr. P. PEETERS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnen;

Gehoord het advies van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten relevant zijn voor het geding :

1. In het Belgisch Staatsblad van 28 februari 1997 wordt een ambt van rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel vacant verklaard.

2. Kristine HÄNSCH, een tweetalige Nederlandstalige, en Yvette PARIDAENS, een eentalige Franstalige, solliciteren naar dat ambt respectievelijk op 3 maart en 23 april 1997.

3. Op 11 maart 1997 deelt het Ministerie van Justitie aan Kristine HÄNSCH mede dat haar sollicitatie niet in aanmerking kan komen omdat zij niet bewijst dat zij de examens van de licentie in de rechten in het Frans heeft afgelegd en dat de plaats bestemd is voor een Franstalige sollicitant met een grondige kennis van het Nederlands. Op 28 mei 1997 daaropvolgende wijzigt het ministerie echter zijn houding naar aanleiding van arrest nr. 62.459 van 9 oktober 1996 en arrest nr. 65.647 van 26 maart 1997 en vanwege de problemen bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, als gevolg van het toenemende aantal vacatures en het gebrek aan tweetalige Franstalige sollicitanten.

Yvette PARIDAENS van haar kant krijgt op 28 april 1997 bericht dat de vacante betrekking bestemd is voor een gegadigde die bewijst Frans en Nederlands te kennen, zodat haar sollicitatie niet in aanmerking komt.

4. Op 30 juni 1997 bezorgt het overheidsbestuur de minister een lijst van kandidaten. In die nota staat onder meer het volgende :

GERECHT : RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL
TAALVEREISTEN (WET 15-6-1935)

	<u>VEREISTEN</u>	<u>HUIDIGE SITUATIE</u>	<u>VERSCHIL</u>
Diploma in het Frans	55	49	06
Diploma in het Nederlands	30	30	00
Kennis tweede taal	56	31	25
VERPLICHTING OM TWEETALIGE FRANSTALIGE SOLLICITANTEN TE BENOEMEN			

Daarna volgt de lijst van de sollicitanten. Volgens de informatie naast hun naam zijn er, op Isabelle DE RUYDTS na, geen andere tweetalige Franstalige sollicitanten die aan de benoembaarheidsvoorwaarden voldoen.

5. Het bestreden besluit wordt vastgesteld op 29 augustus 1997 en wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 9 september 1997.

Dit besluit luidt als volgt :

"(...)

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, inzonderheid op artikel 43, § 5;

Gelet op het verslag van 29 februari 1996 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel betreffende de ideale taalverhouding van de magistraten van de zetel van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel;

Overwegende dat dient te worden voorzien in een Franstalige tweetalige benoeming;

Overwegende dat geen enkele Franstalige kandidaat het bewijs van kennis van de Nederlandse taal levert;

Overwegende dat het quota van wettelijk tweetalige magistraten een bindend voorschrift inhoudt en geen loutere doelstelling is die dient te worden bereikt in de mate van het mogelijke;

Overwegende dat mevr. Hänsch Kristine, advocaat, in juli 1987, het diploma van licentiaat in de rechten in de Nederlandse taal behaalde;

Overwegende dat betrokkene houder is van het getuigschrift betreffende de kennis van de Franse taal;

(...)

Artikel 1. Mevr. Hänsch Kristine Emma Petra, geboren te Wilrijk op 2 september 1963, advocaat, plaatsvervangend rechter in het vredegerecht van het kanton Ukkel, wordt benoemd tot rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, ter vervanging van de heer Menestret, die tot een ander ambt is geroepen."

Het verslag van 29 februari 1996 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, waarnaar in de aanhef van het besluit wordt verwezen, luidt als volgt :

"Naar aanleiding van uw apostille van 21 februari 1996 (96-510/322) heb ik de eer u mede te delen dat de ideale verdeelsleutel een derde Nederlandstalige magistraten en twee derde Franstalige magistraten van toepassing blijft.

Ook wil ik u erop wijzen dat artikel 43, § 5, van de wet van 15 juni 1935 bepaalt dat twee derde van de magistraten tweetalig moet zijn en dat dit percentage niet wordt bereikt."

Er is een tabel bijgevoegd met de verdeling van de zittende magistraten met een Franstalig diploma van doctor in de rechten en de zittende magistraten met een Nederlandstalig diploma van doctor in de rechten, naargelang de noodwendigheden van de dienst; die tabel ziet er als volgt uit :

Voorwaarden Conditions loi 15.6.35	Noodwendigheden van de dienst Nécessités du service	Effectief Effectif	Vershil Différence
Franstalig Francophones 28	55	48	-7
Nederlandstalig Néerlandophones 28	28	28	0
Tweetalig Bilingues 56	56	39	-17

Overwegende dat er grond bestaat om het verzoek tot tussenkomst van Kristine HÄNSCH, op wie de bestreden beslissing betrekking heeft, in te willigen;

Overwegende dat de tussenkomende partij in een voorafgaande opmerking betoogt dat de zaak niet in staat van wijzen is, omdat het verslag van het auditoraat niet bij de brief van 17 november 1997 is gevoegd waarbij de tussenkomende partij ervan op de hoogte wordt gebracht dat er een beroep tot nietigverklaring is ingesteld en dat zij als tussenkomende partij kan optreden, in tegenstelling met wat in die brief wordt vermeld en dat bovendien het verslag in het administratief dossier op 22 december 1997 uitsluitend in het Frans was geredigeerd;

Overwegende dat de zaak ten gronde pas tweetalig is geworden nadat het verzoekschrift tot tussenkomst van Kristine HÄNSCH op de griffie is binnengekomen, namelijk op 24 december 1997; dat de Nederlandse vertaling van het verslag op 19 januari 1998 ter griffie is neergelegd en dat de griffie dat Nederlandse verslag op 9 februari 1998 ter kennis heeft gebracht van de partijen, dit is 12 dagen voordat de zaak op de terechtzitting van 20 februari 1998 zou komen; dat de gevolgde procedure regelmatig is;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpen ontleend aan de omstandigheid dat verzoekster geen belang heeft bij haar vordering tot nietigverklaring van de bestreden beslissing, omdat zij eentalig is; dat de tussenkomende partij voorts aanvoert dat verzoekster, om haar belang aan te tonen, trouwens vooraf een beroep tot nietigverklaring had moeten instellen tegen de beslissing van 28 april 1997 waarbij de Minister van Justitie haar sollicitatie op diezelfde grond niet in aanmerking heeft genomen;

Overwegende dat de ministeriële beslissing van 28 april 1997 deel uitmaakt van de complexe procedure die tot de benoeming van de tussenkomende partij heeft geleid; dat het verzoekster weliswaar vrijstond om de Raad van State te verzoeken de genoemde beslissing te vernietigen, maar dat zij haar beroep ook op de laatste beslissing mocht toespitsen, wat zij heeft gedaan; dat de exceptie bovendien verband houdt met de grond van de zaak, aangezien het belang van verzoekster verband houdt met de vraag of de Koning een sollicitant met een Nederlandstalig diploma van licentiaat in de rechten, ook al was die tweetalig, wettig tot rechter kon benoemen;

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 43, § 5, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en aan dwaling omtrent de rechtsgronden; dat zij ter staving van dat middel in hoofdzaak aanvoert dat de in het middel vermelde wetsbepaling twee regels bevat, dat de eerste betrekking heeft op de vaststelling van de taalkaders en de tweede op het quotum van twee derde tweetalige magistraten, dat die regels bindend én cumulatief zijn, dat de verwerende partij, door een tweetalige Nederlandstalige magistraat te benoemen, een

hiërarchie tussen de beide regels heeft ingesteld, terwijl niets haar van de verplichting ontsloeg om ze eenvormig toe te passen en dat de omstandigheid dat het evenwicht later kan worden hersteld, niet relevant is, aangezien de wettigheid van een beslissing wordt beoordeeld op het ogenblik dat die beslissing wordt genomen;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel, ontleend aan de schending van het beginsel dat iedereen gelijk is voor de wet, tegen de verwerende partij inbrengt dat zij door haar interpretatie van artikel 43, § 5, van de voornoemde wet een discriminerend systeem in het leven heeft geroepen dat niet bij de wet is toegestaan en niet door objectieve criteria van onderscheid wordt verantwoord;

Overwegende dat de partijen niet alleen in rechte tegenover elkaar staan wat de betekenis betreft die moet worden gegeven aan de regels vervat in het voormelde artikel 43, § 5, maar ook in feite van mening verschillen wat de cijfers betreft die in aanmerking moeten worden genomen voor de verdeling van de ambten van de eentalige en de tweetalige zittende magistraten in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel; dat de tussenkomen partij gewag maakt van een werknota over de situatie bij het parket en de rechtbank te Brussel die de Minister van Justitie heeft verspreid en die gepubliceerd is in het *Journal des Tribunaux* van 28 juni 1997 en daarbij aanvoert dat als de verdeling was gedaan zoals het hoorde, op basis van de kamers en niet op basis van de "noodwendigheden van de dienst", niet 28, maar 29 ambten aan magistraten met een Nederlandstalig diploma hadden moeten worden toegewezen; dat dezelfde partij bovendien aanvoert dat er niet 28, maar 29 magistraten met zulk een diploma waren, aangezien de Nederlandstalige ondervoorzitter F. MOLLAERT met ingang

van 10 juli 1997 met pensioen is gegaan en zijn ambt dan opengevallen is; dat de tussenkomen de partij daaruit afleidt dat het wettelijk vereiste minimumaantal van één derde Nederlandstalige magistraten op het ogenblik van haar benoeming niet bereikt was, zodat de Koning overeenkomstig de wet een tweetalige Nederlandstalige magistraat heeft kunnen benoemen;

Overwegende dat de verwerende partij op de terechtzitting heeft aangevoerd dat de vereenvoudigde procedure waarin artikel 94 van de procedureregeling voorziet, afbreuk doet aan het beginsel van de gelijkheid van de middelen en het beginsel dat de rechten van verdediging geëerbiedigd moeten worden en dat die afbreuk in casu des te duidelijker was daar de verwerende partij de cijfers van de tussenkomen de partij niet had kunnen onderzoeken en zich niet over de relevantie ervan had kunnen uitspreken;

Overwegende dat de verkorte procedure van artikel 21bis, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en de artikelen 93 en 94 van de procedureregeling geenszins afbreuk doen aan het beginsel van de gelijkheid van de middelen, zelfs als aangenomen wordt dat dit beginsel, vervat in artikel 6 van het Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, in het onderhavige geval van toepassing is, waarbij de toegang tot het openbare ambt van rechter in het geding is; dat het beginsel dat de rechten van verdediging geëerbiedigd moeten worden en het beginsel van het contradictoir debat evenmin met voeten zijn getreden; dat de tussenkomen de partij haar argumenten weliswaar schriftelijk kan aanvoeren, maar dat de verzoekende en de verwerende partij hun argumenten mondeling op de terechtzitting kunnen uiteenzetten; dat laatstgenoemden bovendien rechtstreeks partij bij de zaak zijn en de

bestreden beslissing normaal beter kennen dan de tussenkomende partij; dat de verwerende partij inzonderheid degene is die de bestreden beslissing heeft genomen en meestal in het bezit is van het administratief dossier;

Overwegende evenwel dat, in casu, de tussenkomende partij in haar processtuk, zoals hierboven is opgemerkt, melding heeft gemaakt van nieuwe gegevens, over wier juistheid en relevantie de verzoekende partij en de verwerende partij zich bij gebrek aan tijd niet met volle kennis van zaken hebben kunnen uitspreken; dat alleen op basis van betrouwbare gegevens kan worden beoordeeld of de annulatiemiddelen kennelijk gegrond zijn;

Overwegende dat bovendien moet worden onderzocht of de verzoekende partij die, nadat de zaak in beraad is genomen, tot rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel is benoemd bij een koninklijk besluit van 1 april 1998 dat in het Belgisch Staatsblad van 10 april 1998 bekendgemaakt is, een benoeming waartegen geen beroep tot nietigverklaring is ingesteld bij de Raad van State, nog altijd doet blijken van een belang bij dit beroep; dat er bijgevolg geen grond is om artikel 94 van de algemene procedureregeling toe te passen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst, ingediend door Kristine HÄNSCH, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

De rechtspleging verloopt overeenkomstig het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting van de Ve kamer van de Raad van State, op vijftien januari 1900 negenennegentig door :

de HH. J.-J. STRYCKMANS,	eerste voorzitter van de Raad,
R. ANDERSEN,	kamervoorzitter,
D. MOONS,	staatsraad,
Mevr. Chr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Eerste Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.-J. STRYCKMANS.